

[Kristian Nygaard.]

§ 16, der handler om Lærerindeuddannelsen og de mange forskellige Former for Tilskud til Husholdningsseminarierne, kan vi give vor Tilslutning. Dog kan jeg ikke nægte, at Tilskudsbeløbene under Punkt c. forekommer mig at blive tildelt meget rundeligt, men det kan vi tale videre om i Udvalget. Vi vil gerne være med til at give Husholdningsseminarierne gode Arbejdsforhold, men i denne Forbindelse maa vi ikke glemme Eleverne. Det er dog til syvende og sidst for deres Skyld Seminarierne opretholdes.

I § 20 udvides Folkeskolelovens Bestemmelse om Undervisning i Husgerning for de 2 ældste Aargange af de undervisningspligtige Børn til ogsaa at omfatte de Børn, der ikke søger den eksamensfri Folkeskole, men den eksamens- og tilskudsberettigede Privatskole. Denne Bestemmelse har vi for saa vidt ikke noget imod, hvis der kan blive en rimelig Plads paa Undervisningsplanen for en saadan Undervisning, men vi maa naturligvis have Besked om, hvor omfattende denne Undervisning skal være. Saa faar vi se, om det af Hensyn til de paagældende Børn er forsvarligt at forøge Undervisningstiden med Husholdningsfag. Det er i hvert Fald foreløbig mit Indtryk, at det kun kan ske, hvis man samtidig kan slette et tilsvarende Antal andre Timer paa den nuværende Timeplan, der allerede er saa omfattende, at sikkert de allerfleste Elever, der her er Tale om, har rigeligt Arbejde med de Fag, der findes paa den. Hertil kommer, at jeg nu heller ikke er saa helt sikker paa, at 12—14 Aars Alderen netop er den bedst egnede Tid til at lære Husholdning ud over, hvad der bør blive Lejlighed til at lære i Hjemmene.

Det er maaske ogsaa ud fra lignende Betragtninger, at der i § 20, Stk. 2, findes en Bestemmelse om, at Husholdningsundervisningen ikke netop behøver at foregaa i Skolen. Undervisningsministeren kan ikke alene fritage den enkelte, men han kan ogsaa fritage offentligt anerkendte Skoler for at give Undervisning i Husgerning under Forudsætning af, at Børnene paa anden Maade faar en Husholdningsundervisning, der staar Maal med den i Henhold til Stk. 1 foreskrevne. Hvis nu denne Fritagelse kan opfattes saaledes, at den Uddannelse, der skal til uden for Skolen, kan henlægges til en anden Tid end netop de to sidste skolepligtige Aar, kan jeg ikke se, at den nye Bestemmelse kan volde Vanskeligheder af særlig afskrækkende Karakter, men det kan nu ikke være nødvendigt, at Børn næsten skal lære alt, før de er fyldt 14 Aar;

der kan ogsaa læres en hel Del nyttige Ting i en senere Alder.

Tilbage er der saa Bestemmelsen om Husholdningsudvalget, der sammen med Husholdningsinspektøren og den tilsynsførende ved Husholdningsskolerne skal staa til Raadighed med Raad og Daad for den højtærede Minister i alle Spørgsmaal, der vedrører Husholdningsundervisningen. Den højtærede Undervisningsminister udnævner Udvalgets 6 Medlemmer, ogsaa Formanden, men Ministeren staar dog ikke helt frit ved dette Valg; han skal give Plads i Udvalget for et Medlem af Husholdningsraadet for at fremme Forbindelsen mellem Statens Husholdningsraad og Husholdningerundervisningen, og Ministeren skal endvidere ved Valget af Udvalgsmedlemmerne tilstræbe, at Sagkundskaben bliver saa omfattende repræsenteret som muligt, idet der skal tages Hensyn til de forskellige Undervisningsformer og til Vilkaarene for Undervisningen saavel i Byen som paa Landet. Det fremgaar af Lovforslaget, at dette Husholdningsudvalgs Virksomhed kan blive meget omfattende, og derved vil det faa meget stor Indflydelse paa Husholdningssagens Udvikling herhjemme. Men skal hele Husholdningsspørgsmaalet, der har Interesse for hvert eneste Menneske, løses paa en forsvarlig og forstandig Maade, maa man naturligvis have Sagkundskaben med i Arbejdet, saaledes som det netop sker, naar Lovforslaget gennemføres.

Det er mit Indtryk, at Husholdningssagens Pionerer og alle andre, der indtil denne Dag har sat Kræfterne ind for dette meget vigtige Samfundsspørgsmaal, fortjener, at Regering og Rigsdag nu enes om at gennemføre Loven til Gavn og Glæde for os alle, og jeg skal derfor paa det radikale Partis Vegne anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling og hurtig Vedtagelse her i Tinget.

Undervisningsministeren (Jørgen Jørgensen): Jeg deler de almindelige Synspunkter, der er fremsat fra alle Ordførere om Husgerningens Betydning for hele det danske Samfund, og det er netop ogsaa ud fra disse Betragtninger, Forslaget her fremkommer. Jeg anser det for at være meget vigtigt, at der i Befolkningen bliver skabt større Respekt for det huslige Arbejde, end Tilfældet har været hidtil, og jeg tror, at en Lovgivning som denne vil bidrage til at højne dette Arbejde i Sammenligning med andet Arbejde, som maaske ikke er nær saa vigtigt. Jeg takker derfor Ordførerne for den Tilslutning, der er givet fra alle Sider.